

ligger for, at man i en Række af Aar har undraget sig for at udføre det, som et æret Medlem bagved mig (C. C. Møller) anførte som en fortjenstlig Tanke, der hidrørte fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), nemlig at bringe Bibliothekerne til en alvorlig Samarbejden; det er dette, man har undraget sig; men førend man kommer til at gøre dette, vil man ikke kunne faae en alsidig Døm, om man skal lægge Bibliothekerne sammen, eller om man skal holde dem adskilte. Det kan gjerne være muligt, at, naar der først er kommet en saadan Bestyrelse, der kan see Sagen som sin, see Sagen liggende heel og holden under sit Omraade, vil den komme til den Erkjendelse, at Delingen, imellem Bibliothekerne bør være indrettet paa en ganske anden Maade, saaledes at der paa et beqvemt Sted i Nærheden af Universitetet indrettes et underordnet Bibliothek, en Bibliotheksafdeling, en Art Haandbibliothek, medens der paa et andet Sted skal være et stort samlet Hoveddepot. Det er disse og lignende Spørgsmaal, der ligger for, de ere ikke bragte til nogen alvorlig Overveielse; og de ville aldrig blive bragte til nogen saadan, saalænge man ikke begynder med at indrette en fælles Bestyrelse for begge Bibliotheker, saaledes at de ved Bibliothekerne ansatte Embedsmænd føle sig at udgjøre en Heelhed, der bliver forflyttet fra det ene til det andet. Er det sandt, at Betjeningen i det ene Bibliothek er suur, medens den i det andet er let, saa er det jo aldeles billigt, at der skeer en Forflyttelse mellem Embedsmændene; men saalænge man ikke er kommen saavidt, at man anseer en Forening for mulig, og saalænge en saadan Forening ikke er allerede afgjort i Bestyrelsen, saalænge faaer man kun en skæv Opfattelse af Sagen, og derfor er det, at jeg raader til i dette Dieblik at nægte Summen. Det er Feilen ved den hele Sag, at denne Side ikke har været taget under Overveielse, at Regjeringen ikke har taget Spørgsmaalet i sin Haand — det være sig nu, at den ikke har havt Magt eller Villie dertil — at Regjeringen ikke har forsøgt paa at samarbejde Bibliothekernes Bestyrelse til en Heelhed, førend den er gaaet til en endelig Løsning af Problemet.

Naar der her i Nærheden af mig er blevet sagt, at der blev ublaant langt Mere fra det ene Bibliothek end fra det andet, og at denne Omstændighed var et Argument for Nødvendigheden af at holde Bibliothekerne særskilte, saa seer jeg dert slet intet Bevis. Fordi Bøgerne blive bragte i en anden Bygning, men Betjeningen iøvrigt bliver den samme og tilstrækkelig stor, skulde saa de uheldige Baner med Hensyn til Tiden og med Hensyn til Udlaant, der finde Sted i det ene Bibliothek, derved overføres i det andet? Høre de hjemme i Bøgerne? Nei, de ligge i Personerne, i Instruxerne og i den hele Form, hvorefter Bibliotheksvæsenet er indrettet; den Omstændighed, at Søgningen er større til det ene Bibliothek, der ligger paa det ene Sted, og som har Bøger af en vis Art, end Søgningen er til det Bibliothek, der ligger paa et andet Sted og har Bøger af en anden Art, beviser aldeles Intet. Naar det er blevet sagt, der bliver en længere Vej at gaae til Bibliotheket, Banskfeligheden vil blive større for at finde enhver enkelt Bog, naar Bibliotheket bliver større, saa siger jeg, at naar man tager i Betragtning, hvad et Medlem her bagved mig (C. C. Møller) har sagt: „For at faae en Bog paa Universitetsbibliotheket behøves der 3 Bibliothekarere, en paa Stigen, en anden nedensfor Stigen og en tredie henne ved Binduet“, saa kan det opveie Alt, hvad der kan siges imod et større Locale, hvor det er beqvemt at komme frem. — Det har iøvrigt undret mig, at det ærede Medlem har villet gaae ud af en gammel tør Bygning, høit tveiret, uden Svamp, og vil raade til at gaae til en Bygning, hvor man ikke kan vide, om der ikke kommer Svamp. Det ærede Medlem har oplyst os om, at Bibliotheket siden Christian den III's Tid havde sine egne Fonds, men vi kunne ikke bygge et nyt Bibliothek for Bibliothekets Fonds, da de ere utilstrækkelige; det er andre Slags Fonds, vi maae tage dertil. Den ærede Rigsdagsmand har seet Sagen fra Sømmeligheds-Hensynet, han har talt om en dobbelt Usømmelighed. Efter den ene Betragtning skulde det være usømmeligt, at Bibliothekarerne maatte søge i to Bogrækker, og at de skulde være tre, den ene paa Stigen, den anden nedensfor Stigen og den tredie i Binduet, for at faae